

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah. -
- -
Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov:

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States -
- -
Issued every day except
- Sundays and Holidays -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 186. — STEV. 186.

NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 9, 1913. — SOBOTA, 9. AVGUSTA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

Tarifna predloga zopet ogrožena.

V sled smrti senatorja Joseph F. Johnstona je zmanjšana večina v senatu na enega.

IMENOVANJE NASLEDNIKA.

Ker je uvedena direktna volitev senatorjev, je imenovanje naslednika zelo otežkočeno.

Washington, D. C., 8. avgusta. Ker je danes zjutraj umrl senator Joseph F. Johnston iz Alabame, je politična situacija v senatu še veliko resnejša kot je bila dosegan. Demokratična večina za tarifno predlogo se je vsled tega zmanjšala na en glas, ker bosta oba senatorja iz Louisiane glasovala proti rubriki glede sladkorja, kar tudi proti predlogu, ako bi se sladkorno rubriko sprejelo neizprenemljeno. Glasovanje se bo pod temi pogoji vršilo v razmerju 48 proti 47 glasovi, aka se med tem časom ne izvrše neprizakovane izprenembe.

Naslednik za senatorja Johnstona ni mogoče takoj imenovati, ker more glasom 17. amendmenta k zvezni ustavi, ki uveljavlja direktno volitev senatorjev potom naroda, governer kake države imenovati senatorja le tedaj, ako je zakonodaja dotedne države izvedla zakonite določbe. Zakonodaja države Alabama pa se sestane ne vsako četrto leto. Zadnja se je vršila leta 1911 in prihodnjih redna seja se vrši še leta 1915. Governer O'Neal mora radi tega sklicati zakonodajo k posebnemu zasedanju, da mu da slednja pooblastilo, imenovati zasebnega naslednika Johnstona ter obenem odredi vse potrebno za definitivno volitev zveznega senatorja pri prihodnjih volitvah.

Tukaj prevladujejo mnenje, da dobi to senatsko mesto lahko Oscar Underwood, sedanj demokratični voditelj ter oče tarifne prenosove. Vendar se on dosedaj še ni odločil. Ako bi odklonil, bodo imenoval governer O'Neal, s priznanjem zakonodaje, John B. Knox, ki je bil pred par leti predsednik konstituante v Alabami ter je že enkrat kandidiral za zveznega senatorja, a bil poražen.

Zadnja se je vršila leta 1911 in prihodnjih redna seja se vrši še leta 1915. Governer O'Neal mora radi tega sklicati zakonodajo k posebnemu zasedanju, da mu da slednja pooblastilo, imenovati zasebnega naslednika Johnstona ter obenem odredi vse potrebno za definitivno volitev zveznega senatorja pri prihodnjih volitvah.

Dokaj prevladujejo mnenje, da dobi to senatsko mesto lahko Oscar Underwood, sedanj demokratični voditelj ter oče tarifne prenosove. Vendar se on dosedaj še ni odločil. Ako bi odklonil, bodo imenoval governer O'Neal, s priznanjem zakonodaje, John B. Knox, ki je bil pred par leti predsednik konstituante v Alabami ter je že enkrat kandidiral za zveznega senatorja, a bil poražen.

Zadnja se je vršila leta 1911 in prihodnjih redna seja se vrši še leta 1915. Governer O'Neal mora radi tega sklicati zakonodajo k posebnemu zasedanju, da mu da slednja pooblastilo, imenovati zasebnega naslednika Johnstona ter obenem odredi vse potrebno za definitivno volitev zveznega senatorja pri prihodnjih volitvah.

Dokaj prevladujejo mnenje, da dobi to senatsko mesto lahko Oscar Underwood, sedanj demokratični voditelj ter oče tarifne prenosove. Vendar se on dosedaj še ni odločil. Ako bi odklonil, bodo imenoval governer O'Neal, s priznanjem zakonodaje, John B. Knox, ki je bil pred par leti predsednik konstituante v Alabami ter je že enkrat kandidiral za zveznega senatorja, a bil poražen.

Zadnja se je vršila leta 1911 in prihodnjih redna seja se vrši še leta 1915. Governer O'Neal mora radi tega sklicati zakonodajo k posebnemu zasedanju, da mu da slednja pooblastilo, imenovati zasebnega naslednika Johnstona ter obenem odredi vse potrebno za definitivno volitev zveznega senatorja pri prihodnjih volitvah.

Obisk monaškega kneza.

Washington, D. C., 8. avgusta. Vladar najmanjše kneževine na svetu knez Albert monaški, je danes pismenim potom uradno naznjal, da pride meseca septembra v Združene države proučevat tukajne naprave pri državnih vremenskih uradilih.

Celist Popper umrl.

Dunaj, Avstrija, 8. avgusta. — Najbolj sloveči celist sedanega časa David Popper je danes tukaj umrl.

Krasni in brzi parník (Avstro-American proge)

Kaiser Franz Josef I. edpluje v sredo dne 3. septembra vožnja do Trsta same 13 dni.

do Trsta ali Reke - - \$37.00
do Ljubljane - - \$38.18
do Zagreba - - \$38.08

Za poselne kabine (oddelki med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelki posebno državljani pripremčamo.

Voznje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Novi zračni rekord.

Avijatik Wood je pričel tekmo v zraku, prehitel vlak do Baltimore, kjer je moral pristati.

Washington, D. C., 8. avgusta.

C. Murvin Wood, avijatik, ki je pričel danes zjutraj zračno tekmo v New York v Washington, je izgubil pot radi gostih oblakov dima ter radi defekta na stroju in je moral pristati pri Gaithersburg, Md. Kakor hitro je bil na suhem, je telefoniral v Washington po svojega mehanika, ki je takoj dosegel v avtomobilu ter prišel s popravami. Po njegovem lastni izjavi je prišel v Baltimore pole prej kot vlak, ki je odšel iz New Yorka 6 minut pred njim in imel radi tega prednost 10 milij.

Wood se je dvignil 7000 čevljev visoko, a se je moral kninali spustiti nižje, ker stroj in dobro deloval. Pri Philadelphia je že hotel pristati, a ker je šlo vse gladko, je šel naprej. Zapreke so nastale, ko je pasiral Baltimore. Odpovedal je stroj in radi tega se je moral spustiti na tla. Wood se je dvignil iz Hempstead na Long Islandu. Akoravno ni dosegel svojega cilja, je vendar letel 264 milij brez prestanka ter ustvaril s tem nov zračni rekord.

Iz delavskega sveta.

Strah pred nemiri v Superior. — Stavkokazi Končani štrajk. Stavka voznikov se nadaljuje.

Superior, Wis., 8. avgusta. — Ker razburajo člani Industrial Workers of the World štrajkajoči delavec s svojimi govorji, in se je bati resnih nemirov, namernava župan Konkel prositi governora McGovernja za vojaško potrnja.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih družin.

Slične zaprisežene izjave so podpisale tudi Mrs. Elizabeth Szanyi, Julija Juhasz in Marija Gikis. Vojaštvo se ne ozira miti na otroke stavkarskih

“GLAS NARODA”

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.

(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANKO PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:

82 Cortlandt Street, Borough of Man-

hat, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in

Canado \$3.00

“ pol leta 1.50

“ leta za mesto New York 4.00

“ pol leta za mesto New York 2.00

“ Evropa za vse leto 4.50

“ “ pol leta 2.50

“ “ letnica 1.70

“ GLAS NARODA” izhaja vsak dan
izvzemljene nedelje in praznikov.

“ GLAS NARODA”

(“Voice of the People”)

Issued every day except Sundays and

Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisni bres podpis in osobnosti se ne

priobijejo.

Denar naj se blagovno pošiljati po

Money Order.

Pri spremembri kraja naročnikov pro-

sim, da se nam tudi prejšnje

bivališči naznani, da hitreje

najdimo naslovnika.

Dopisni bres pošiljatvam naredite ta

naslov:

“ GLAS NARODA”

82 Cortlandt St., New York City,

Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION OF
MEMBERSHIP LABEL
FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Zavoden gospodarstvo na Ellis Islandu.

Newyorški list “Globe” je puštil preiskati potom izvedencev ekonomijske razmere na Ellis Islandu ter je prišel do zaključka, da je večina jedil, katera se predaja priseljencem za drag denar, manj vredna, v gotovih slučajih da so pa živila direktno nevarna zdravju.

Ko je nastopal ear Williams svoj urad, je bil eno njegovih prvih oficijskih dejanj, da je odustavljal prehranjevanje naseljenec. Mož je imel sicer še pogodbo z vlado, a ker ni mogeoče po postavi tožiti vlado, je Williams lahko riskiral kršenje pogodbe. Mesto prejšnjemu ekonomu je bila pogodba podeljena dvema bivšima časnikarjem, ki sta bila prijatelj Williamsa in raznih politikov. Oba sta seveda porabila prilikom ter se okoristila, dokler je šlo.

Slabo preskrbovanje priseljencev je še dedčina vlade carja Williamsa. Upati je, da se bode imenovanje novega komisarja izvršilo v najkrajšem času. Skrajni čas je že, da se pomete naselniški otok z želesno metlo.

Newyorški apači.

Zavratni napad, katerega so člani neke bande uprizorili na svojega tovarša Lustiga, je zopet enkrat dokaz, da evete v New Yorku banditstvo prav tako bujno kot je nekdaj etevelo v Parizu. Umori te vrste so postali v New Yorku v zadnjem času takoj pogosti, da ne vzbujajo več nikake pozornosti, temveč da jih sprejme časnikarstvo in občinstvo kot nekaj samoposebi umevnega.

“Častni kodeks” teh band vsebuje tudi napisano postavo, da mora biti vsak član teh band, ki izda skrivnosti ali člane take zvezze, kaznovan s smrto in žrtev te nepisane postave je postal tudi Lustig, o katerem se je mislilo, da je izdajeca. Očividno pa to ni resnica, kar je najbolj razvidno iz dejstva, da ni hotel Lustig imenovati policiji imen napadalec, dasiravno so mu morali biti dobro znani.

Napad na Lustiga je posledica istih vzrokov, ki so povzročili umor znanega igralca Rosenthala. Razlika tiči edinole v tem, da je morilce v Rosenthalovem slučaju najel policijski oblastnik, dočim so delali slednji v Lustigovem slučaju popolnoma na svojo roko.

Da obstajajo take oborožene bande v sreu mesta, je pravi skandal za New York. Nikakega razločka bi ne bilo, ali se skušajo te bande s tem, da ne izdajo drug drugega, ščititi ali ne, ali bi bila resna volja policije, iztrebiti te bande ter uporabiti vsa sredstva, katera so ji na razpolago. Ako se dogodi ne obljubenem mestu začaten potku umora, katerega

bi prišla v položaj navadnega valala. Taka Velika Bolgarija pa bi utegnila postati nevarna tudi ravnokar spočeti Albaniji, saj smatra napredna stranka v Sofiji. Ohrdo samo za počivališče na potu Elbasani in Valoni in sanja o bolgarskem četveromerju: Črno, Marmarsko, Egejsko in Jadransko morje. Tu je glavni vzrok, da “pull”, ki brani policiji, da bi z Avstro-Ogrsko, ki sicer podpira Bolgarijo z denarjem, orožjem in svetom, ni posebno navdušena za uresničenje velikobolgarskih ciljev.

Tu, v tej točki pa šepa cela zadeva. In naj je še tako škandalozno, je vendar dokazano dejstvo, da uživajo mnoge teh band ali člani posameznih političnih “pull”, ki brani policiji, da bi z Avstro-Ogrsko, ki sicer podpira Bolgarijo z denarjem, orožjem in svetom, ni posebno navdušena za uresničenje velikobolgarskih ciljev.

Scotus Viator o sedanji krizi na Balkanu.

Scotus Viator je v zadnji londonski reviji “The Spectator” priobčil kako zanimiv članek pod naslovom: “Ravnotežje med silami na Balkanu”, v katerem izvaja:

Europa se zgraža nad bratomovo vojno na Balkanu in noče videti njenih temeljnih vzrokov. S puhlimi frazami o “umazani vojni” se hoče pre široko javnostjo zakriti dejstvo, da je ravno Evropa s svojim posredovanjem za avtonomno Albanijo vsaj v toliko odgovarja za ta novi spor, kakor je radi svoje prejšnje brezbriznosti za Makedonijo odgovorna za vojno minule zime. Usoda si je dovolila trpko šalo, da je bila ravno Avstro-Ogrska tista, da je za Albanijo postavila narodnostno načelo, medtem ko sama v svojem domu to načelo z nogami tepta. In ravno ta Avstrija je bila, ki je zmotila ravnotežje v balkanski zvezi in onemogočila splošno izravnjanje na temelju narodnostnega načela. Bolgarija je pa bila prekratkovidna, da bi bila svojega srbskega zaveznika odločno podpirala proti zapadu in ni uvidela, da njena lastna politika v Trakiji krši vsak narodnostni princip. Dejstvo je, da balkanskega vprašanja dneski se brez gmočnih žrtv in izgube na ugledu skoro ne bo mogla izvleči. Bolgarija je vrgla igralsko kocko v nad, da bo Grke in Srbe strla preje, nego bo Rumunija pripravljena: izgubila je in pametno storí, če vstane od mize in ne poizkuša iznova blaže sreče. Njeno edino upanje je posredovanje Avstro-Ogrske — toda tu ima zopet igro v rokah Rumunija. Dumaju je dobro znano, da je Rumunija odločena za vsako ceno vzdržati ravnotežje med Srbijo in Bolgarijo, zato bo ostal neutralen, ker bi v slučaju evropskih komplikacij ne mogel pogrešati dragocenega rumunskega prijateljstva.

Bulgarija je spor enostavno izvala s tem, da se je postavila na stališče pogodbe, čes, določbe zavezniške pogodbe so morajo izvršiti. Toda položaj, ki je te določbe narekoval, se je bil temeljito izpremenil še predno je prišel čas za izvršenje teh določb.

Kar se tiče očitanka o “izdajstvu” z ene ali druge strani, tega ni resno vzet. Res je, da so Bulgari prvi napadli, a jim drugega ni ostalo, ker so se Srbijah nabajhali na spornem ozemlju in so lahko rekli: “Pridite, vzemite si, kar zahtevate!”

Srbska zahteva po reviziji pogodbe je imela svojo pravno podlogo v dejstvu, da Bolgarija ne le ni izpolnila svoje obvezne, da postavi v Makedonijo 100.000 mož in 88 topov za obleganje Odrina, da si Srbija po pogodbi k temu nikakor ni bila odvezana. Srbija je iz zvezniške zvestobe do Bolgarije vojno več mesecov nadaljevala, dasi je bila svoja načela že dovršila. Sploh je pa razpravljanje o pogodbi — zlasti ker so njeni pogoji tajni — zgolj akademične pomence.

Dva živilninska činitelja so tu odločilna: nujni izhod Srbije na morje in streljenje Bolgarije za hegemonijo na Balkanu. Za Srbijo je vardarska dolina živiljnega vprašanja; ako bi ta dolina prišla v bolgarske roke, bi prišla Srbija v slabši gospodarski položaj, nego je bila pred vojno. Namesto slabe in propadajoče Turčije, s katero je bila pred vojno v dobrem razmerju, bi jo sedaj oklepali dve državi, katerih ena, mlada in čvrsta in morda tudi agresivna, bi ji v posetti Bitolja (Monastir) in Ohrida tudi v strategičnem oziru zvezala roke.

Ralphon, Pa. — Glavno zborovanje društva sv. Barbare v Forest City, Pa., je blizu. Društvo je izvrstno napredovalo, bodisi glede članov, bodisi v finančnem oziru. Gospodje delegati bodo gotovo prenaredili še one pomanjkljive točke, kar jih je mogoče že ostalo, tako da bo potem celo stvar v redu. Moje mnenje je, da bi se plačevala podpora do leta po en dolar na dan, odškodnina naj bi se izvila po razredih, smrtnina naj se povpraša. Bratje delegati, delujite v korist članov in organizacije! Pozdrav! — Martin Korosec, delegat društva št. 35.

Primer, Colo. — Sicer nimam posebnih novih poročat, kakor to, da so se tu delavske razmere tako poslabšale; dozdaj smo delali vsaki dan, zdaj so nam dali počitka kar naenkrat za tri dni v tem razmerju 64:145; ako pa bi Srbi ja izgubili Ohrido, bi bilo razmerje 72:164, to se pravi: Srbi

pa bodo v položaj navadnega valala. Taka Velika Bolgarija pa bi utegnila postati nevarna tudi ravnokar spočeti Albaniji, saj smatra napredna stranka v Sofiji. Ohrdo samo za počivališče na potu Elbasani in Valoni in sanja o bolgarskem četveromerju: Črno, Marmarsko, Egejsko in Jadransko morje. Tu je glavni vzrok, da “pull”, ki brani policiji, da bi z Avstro-Ogrsko, ki sicer podpira Bolgarijo z denarjem, orožjem in svetom, ni posebno navdušena za uresničenje velikobolgarskih ciljev.

Tu, v tej točki pa šepa cela zadeva. In naj je še tako škandalozno, je vendar dokazano dejstvo, da uživajo mnoge teh band ali člani posameznih političnih “pull”, ki brani policiji, da bi z Avstro-Ogrsko, ki sicer podpira Bolgarijo z denarjem, orožjem in svetom, ni posebno navdušena za uresničenje velikobolgarskih ciljev.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Narcenik, Brooklyn, N. Y. Že večkrat smo povedali, da dopisov ali poročil brez podpisov ne sprejemamo. Tako je tudi v Varni maznanilom glede možitve onesvove. Ako ima dotočnika zunaj 4 otroke in se sedaj tu poroči na svoje oči, kako lepa polja so. Tam govorite s svojim rojakom farmerjem, pa ga vprašate o vsem. Tam se lahko na svoje oči prepičate, kako lepa polja so si napravili farmerji v teku enega ali dveh let. Tudi tisti, ki so se naselili letosgori, imajo že polno obdelanega in vse raste, da ne dobite lepega takega polja, pa gre ste lahko kamor hočete. Pridite zdaj pogledati, pa se boste čudili, kakšna polja so napravili naši pridni farmerji v teku par mesecev. In skoro vsi so začeli s tako majhnim denarjem, da bi ne shajali nikjer kot shajajo tam, kjer v resnici raste vse, da človek veseli, kamor pogleda. Tam se boste lahko prepičali, da je polno studenec, zdrav, gorak kraj, ki nikdar ne trpi od suše. Pridite in prepičajte se sami! Mi ne pošljamo velikih hval v javnost, ker veljajo veliko denarja, pač pa sporočamo javnosti, da so vsi naši farmerji zadovoljni in to je glavno. O vsem, drugem pa se prepičate sami lahko, če pride te nas, pa gremo skupno pogledati. Tam lahko pogledate in pozveste vse od svojih rojakov farmerjev, pa se boste kmalu prepičali, da se ne hvalimo sami, nego da nas hvali zemlja, kraj in naši farmerji.

A. J. Crab Tree, Pa. Čudno se nam zdi, da se tako budujete, ker smo poročali v dopisu dne 26. julija v št. 174 G. N., da je spadalo pokojna rojakinja Elizabeta Tomek k J. S. K. J. Tiskarski skrat skoči pri tem kaj rad v stavki, ker je same v prvi čri razlika. Resnic je na ljubo naj bodelj konstituirano, da je spadala pokojnica h K. S. K. J. Upamo, da je s tem zadava rešena.

POZDRAV.

Pred odhodom v staro domovino pozdravim se enkrat vse rojake in rojakinje, znanice in prijatelje Širon Amerike, posebno Matijo Bambič v Clevelandu, Ohio, in njegovo družino ter vse fante, ki smo stanovali skupaj. Vsem skupaj se enkrat kličem: Z Bogom ostanite!

New York, 6. avgusta 1913.
Jožef Zagore.

NAZNANILO.

Sobratom društva Sloga št. 74 S. S. P. Z. v Johnstownu, Pa., načnjam, da smo sklenili na zadnji redni seji dne 27. julija, da priredimo dne 10. avgusta piknik na slovenskih lotih poleg slovenskega pokopališča. Cisti prebitek bode za pokritje stroškov delegata. Zato opozorimo vse člane, da se gotovo udeleže tegi piknika. Kedov izostane, zapade 50¢ globo. Obenem pa vladljivo vabimo vse rojake in rojakinje iz Johnstowna in okolice, da se polnoščino udeleže. Vstopna za možke je 15¢, dame so vstopnine prosté. Za sveže pivo in dober prigrizek bode preskrbljeno. Imeli bomo tudi srečkanje za mladega Jane.

Na svidenje dne 10. avgusta!
ODBOR.

Kje je moj brat JAKOB POVŠE? Doma je iz vasi Svibno pri Zidanem mostu. V Zedinjenih državah biha že nad 6 let. Prvič se je nahajjal v Trinotu, Ind. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegovo naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglaši. Alojz Povše, J. Box 62, De Pue, Ill. (8-11-8)

VABILO NA VESELICO,

katero priredi društvo sv. Jožefa št. 78 J. S. K. J. v Salidi, Col., v nedeljo dne 17. avgusta v društveni dvorani pri rudopolnici.

Tem potom vladljivo vabimo vse rojake in rojakinje, da se te naše veselice mnogobrojno udeležijo blagovoljno. Začetek veselice je ob dveh popoldan in boda trajala do polnoči.

Obenem pa tudi naznanjam, da smo sklenili, da se mora vsak član udeležiti; oni člani, ki imajo potne liste, plačajo \$1. Vsi člani, kateri se ne udeležejo te veselice, morajo plačati \$1 kazni.

Na svidenje dne 17. avgusta!

S obratnim pozdravom

Ivan Ambrožič, predsednik.

Jakob Evanšek, tajnik.

(9-11-8)

Išče se FRANC MEDVED, doma iz Rudolfovega na Dolenskem. V Chicago ga pričakujejo mati in sestre. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegovo naslov, naj nam ga naznani, ali pa naj se sam zglasi na naslov: Franja Medved, 1922 Blue Island Ave., Chicago, Ill. (8-11-8)

V ZALOGI

imamo importane slovenske grafofone plošče in vse vrst grafofone, istotako tudi ure, verižice ter vse to stroko spadajoče predmete. Zahtevajte cennik!

A. J. Terbovec &

ZIRA
10 CIGARETTES FOR 5¢

PRISTNOST
KAKOVOST
CENENOST
VSE ZDRUŽENO V ZIRA
Vsprem po zaslugi.

Tat.

Critica; priredil J. Z.

Na pročelju mestne hiše v Havre na Francoskem je odbila ura ravno 3. zjutraj. V velikem "Casino" hotelu so številni gostje in tajci najbolj sladko spali ali sanjali o dogodkih minulega dne. Vse je bilo mimo in tih kakor v grobu; le tutapom se je zglašila kakor zamočka piščalka tega ali onega parnika, ki so stali v z megle zajeti luki.

"Torej pokonči! Trenotek je tukaj!" je nurnral sam pri sebi 24 letnji hotelski gost Artur Duhamau. Na to je skočil takoj pokonec iz postelje, hajhajoči se v sobi trctjega poslopja hotela "Casino". Bos in samo na polobčen se je pribljal oknu, kjer je prav na lahko odprl. Kakor po starem običaju je pazil tudi sedaj, da ni pri tem povzročil niti najmanjšega šuma ali ropot, kajti vsaka najmanjša neprilika bi ga lahko izdala za vedno.

Zunaj na cesti pred hotelom je bilo temno kakor v kozjem rogu; čudo se je le sumenje in trepetajoče listje iz bližnjega parka, ki je stal nasproti hotela "Casino".

Artur Duhamau je stopil zatem zopet nazaj v sobo k omari, kjer je imel skrito v svojem cilindru dolgo vrv za svoje nočne opeacie.

Kakor mačka je splezal v nekaj trenotnih po vrvi nižje do balkona prvega nadstropja. Bal se je zelo, da bi se mu ne izjavil takoj imenito sestavljen načrt pri vrom bogate Američanke, bivajoče v prvem nadstropju hotela "Casino".

Pri tem izbiranju pa običajno ni imela sreče, ker ni bila lepa. Tako se je nudila Artur Duhamau sedaj najlepša prilika, da pokaže zopet to, česar se je pravil tekom petih let. Sklenil je splezati po noči po dolgi vrvi do njene okna in tako vloniti v njeno stanovanje ko bo najbolj trdn spala. Kako bi se pa tudi ta načrt lahko izplačal? Premožen sem bil nanj, ko se je med vratit prepripra s postarnim sremskim kmetom, ki je stal pred njim, motril ga zaničljivo od tak do temena, in ga zasmehljivo in porogljivo oštival.

"Pravi, da je Bolgar", mi je pravil Sremec, ko sem stopil bližje in se vtaknil vmes, "pa je slabo malelet. Jaz ga vprašam bolgarsko, a on mi odgovarja srbsko.

"Govori bolgarsko", mu rečem, "če si si Bolgar; zakaj ne odgovarja bolgarsko?" Kako bo govoril bolgarsko, ko ne zna. Je misli, da tukaj tudi nihče ne zna, pa se je hotel pobahati. K nam v Srem pride zmerom dosti Bolgarov, pa smo pri delu skupaj, tako,

da se je takoj pri teh besedah potolažila, — položila je samokres na stran in se je pričela prijazno smejati Artur Duhamau. "Dragi moj", mu je velela, "čemu pa mi tega že preje ali včeraj nisi povedal, ko sva skupaj obedovala? Kako romantično si res priplazil v mojo sobo kakor tat. Ostani le tukaj, vse ti je odpusčeno!"

Artur je nato dvignil svojo povešeno glavo, in je jeli natanko opazoval edino krasotico, bilo mu je žal, da je moral prisiti do take rešitve. Obil je mrzel pot pa celom životu in lasje so se mu jeli ježiti. — Se nikdar preje mu ni bilo tako hudo pri sejtu, kajti vedno je le misil to, kako težavno bo živeti s tako grdo žensko. Vsakdo bo morda kazal s prstom na njim. — Kaj mu je storiti? — Ali naj gre morda v ječo za več let, ali naj pa stopi v zakon s to čudno postavo?

Zatrem je stopil Artur dva koraka bližje svoje romantične neveste, in borba je bila končana. — Naslednji dan je bilo čitati v lokalnih listih o zaroki Mrs. Aurora Simpson z Monsieur Artur Duhamau.

Ker je prizenil res veliko premožnejše, mu ni bilo potem potreba več krasti; postal je zopet pošten in dober človek. —

Turški vojak.

"Slovenski Narod" je priobčil to sliko, ki je vredna, da jo ponatisnemo.

Spisal — m.

Zanimiv dogodek k zadnjim dogodkom.

Zadnjč sem se vozil na Dunaj. V velikem "Ljudskem" vagonu se je peljal ogromen, širok in močan čiganc, bolj črn in bolj ogorel kakor so naši grški. Cunje, v katerem je bil zavit, so bile zelo eksotične vrste; sploh je vse na njem napeljavalo misli na orientalske stvari.

Pozoren sem bil nanj, ko se je med vratiti prepripra s postarnim sremskim kmetom, ki je stal pred njim, motril ga zaničljivo od tak do temena, in ga zasmehljivo in porogljivo oštival.

"Pravi, da je Bolgar", mi je pravil Sremec, ko sem stopil bližje in se vtaknil vmes, "pa je slabo malelet. Jaz ga vprašam bolgarsko, a on mi odgovarja srbsko.

"Govori bolgarsko", mu rečem, "če si si Bolgar; zakaj ne odgovarja bolgarsko?" Kako bo govoril bolgarsko, ko ne zna. Je misli, da tukaj tudi nihče ne zna, pa se je hotel pobahati. K nam v Srem pride zmerom dosti Bolgarov, pa smo pri delu skupaj, tako,

da sem se naučil. Zdaj pa vprašam tega po bolgarsko, a on mo odgovarja po srbsko".

Pa se mu je zopet porogljivo jasneje. "Namesto v vojsko, jo je pa potegnil", še je obrnil spet k meni, "zdaj pa domov ne sme, ker ga tam kroglo čakajo. Poznamo tako tiče."

In mu je zažugal.

"Kuršumi te čekat. Razbirš sega?"

Cigan je bil sprva malo osupel, pa se je brž opogumil in je pričel gospodobesed nekaj razlagati, Ali Sremec se mu je le smehlj; poslušal ga je nekaj časa, nato pa se je obrnil, šel sest v kot na klop, kjer je brž nato zaspal, Cigan pa se je obrnil k nama, — zraven me ne je stal še nek Zagrebčan, — in nama je razlagal dalje, hitro, živo in hlašno, da ga je bilo komaj razumeti. Zagrebčan je bil zgoven, vesel in sila radoveden človek, in se je brž razumel z njim.

"Kako, kar pobegnil si?" ga je vprašal na živahnega eiganskoga priovedovanja.

"Pojdite k vragu, sem dejal, vrpel puško proč, pa sem šel. Kdo se bo bil s temi vragi?" je odgovarjal eigan.

"S kom si se pa bil?"

"A šta ti ja znam. Grki ali Bolgari, ali kaj jaz vem kdo, vse polej jih je bilo. Podili so nas pred sabo, pa sem dejal, tolčite se sami, pa sem ubežal".

Pripovedoval je živahnino, s krepkimi kretnjami in silno hitro, da je bilo razumeti komaj vsako trečje besedo. Zagrebčan se mu je smejal grohotoma, na vsa usta, in ga s silno zabavo spraševal o podrobnostih.

"Glejte ga, v turški vojski je bil", je razlagal v strašno slabih nemščini potnikom v vagonu, ki so streljeli na eksotično oblečenega čigana kakor v deveto deželo. "Pa je ubežal pravi; a tolcite se sami, je dejal, pa je šel čez drin in strn". Zagrebčan se je grohotal, potniki so poslušali, nekateri smočijo se, drugi čudeč, tretji dostojoščno skeptični, s prisiljeno, naduto resnostjo.

"Pa zakaj si sel v vojsko?" ga je spraševal Zagrebčan dalje.

"E, moral sem. Zgrabilo so nas Turki vse, kar nas je bilo moških pri čiganih; kjer so koga našli, hajd v vojsko, uniformo smo dobili, pa puško, pa smo šli".

"Lepi vojaki ste bili to", se je spet grohotal Zagrebčan in hitel razkladil potnikom v strašni nemščini, kar je povedal čigan. "Pa kaj, ste se hudo bili?" je vprašal spet čigan.

"A, šta si ja znam. Streljali smo tja nekam, ker so nam dejali, da so sovražniki. 'Ali kaj zadeneš?' me je vprašal častnik. 'A, šta ti je znam, kam leti ta vrag svinčeni, sem mu rek, kako morem vedeti?" je razlagal čigan, in Zagrebčan se je spet grohotal in prevajal Nemcem, ki so se polagoma pričeli tudi smejati.

So se nagrohotali in navorili, se je čigan zleknil po klopi, zadrel in brž zaspal.

"Saj to se je najbrž vse skupaj zlagal", sem se obrnil k Zagrebčanu.

Omotica

in bolečine v hrbtni katere so učinek obistnih neprilik rabijo zdravilo, ki bi pregnalo strpenie iz ustroja.

Severovo zdravilo za obisti in jetra

(Severa's Kidney and Liver Remedy)

je sestavljeno iz takih primes, ki pomagajo odstraniti nečistosti in utesijo bolečine. Ni boljšega zdravila nego je to zoper bolestno puščanje vode, otekli noge, vodenico, zlatencu, kisel želodec in druge obistne in vodne neprilike. Cena \$1.00 steklenica.

Naprodaj so v vseh lekarnah. Zahtevajte Severova Zdravila. Ako jih nima lekarnar, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

"A je res, je res!" se je razvnel. "Saj so res vse pobrali v vojsko, kar so dobili. In pa tudi poglejte oblike. Saj je pravil, da ima te hlače še iz vojske, in blizu, le poglejte. Ravno to je dobil tam pri vojakih, to je še kos uniforme, saj je pravil."

In kazal je na speciščega eigan.

"To je še turška uniforma", je razložil še Nemecem. Vsi so se nagnili k eiganu, bolj oddaljeni so stopili bližje, sklanjali se nad eiganom in motrili. Nemci so se pričeli živahnino pogovarjati, vsak je povedal, kar se je spomnil iz slik, pritrjeval in včasih tudi ugovarjal. Eden se celo spomnil, da ima v kovčevu nekaj številki "Wiener Bilder" in "Interessantes Blatt", zbral jih pošče in zdaj so preiskovali. V številkah je bilo v sreči nekaj slik, in zdaj je bila vneta druščina primerjala. In glej! Izkazalo se je, da so prav iste hlače, pod kolenom nenadoma zožene, in blizu z rdečimi in zlatimi portami in našivi; z eno besedo: prava turška uniforma, samo da že silno zamazana in obdrgnjena. In pa povrh čez blizu je imel še debelo suknijo, tudi zelo razezano. Eden izmed potnikov, tisti s časopisi in slikami, je bil še posebno radoveden; hotel je še vedeti, če ima rokav tudi znotraj ob robu našiv, kakor na slikah, pa mu ga je poskusil narahlito privihati. Takrat pa se čigan mahoma zganje, zgibne in že tisti trenotek plane, kakor vznem kvišku. Cela druščina, ki se je gnežila okrog njega in nad njim, se odmakne nazaj, moč s časopisi seve zadnji; tega zgrabi čigan za roko, — ves obraz je bil kar divji, napet in krepak.

"Nix, Herr!" je istočasno s vsemi roman "Kako se glasi še ste zapoved?" od Hansa Kirchhoffa.

"Imam!" je še očital čigan med s časopisi, spravil denar načaj, a legel potem tako, da bi moral najprej njega obrniti, predno bi prišel do denarja. In brž je spet smršal.

"To so vse nakradli, to so kar pobrali", je spet razlagal Zagrebčan; starejši potnik pa so z gladimi, nadutimi obrazi gledali na "to sodro", zavedajoč se, kako visoko so nad njo.

Veliike sleparje na Ruskem.

Iz Petrograda poročajo: Pri amurski železnici se pripravlja zobrajeti velikanski skandal. V kratkem bo odpotoval državni kontroller v amburski okraj, da konstatira, kam so izginile ogromne svote, ki so jih izdali za zgradbo železnic in ki niso bile v proračunu. Ti večji izdatki znašajo 32 milijonov rublov.

Konfisciran roman.

Praška policija je konfiscirala nemški roman "Kako se glasi še ste zapoved?" od Hansa Kirchhoffa.

ZELO VAŽNO za pošiljalce denarjev v staro domovino.

Rojakom, ki pošiljajo svojcem denarje v staro domovino naznanjam, da odpošljem vsako pošiljatev, katera dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gre s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejše parnike. Pošiljatve, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo.

Rojaki, uvažujte to in vedno boste dobro in sigurno postopali.

Pošiljatve je nasloviti:

FRANK SAKSER

82 CORTLANDT ST.,

NEW YORK, N. Y.

Podružnica: 6104 St. Clair Avenue, N.E., Cleveland, O.

Tako je zaredel v slabih družbi vedno nižje ni nižje, dokler ga niso razni lopovi spravili v svoje mreže. Večkrat je delal še pred kakim izvršenim vlonom trdne obljube, da ne bo več kradel; a neka notranja nevidna sila mu je velela: "Poglej kako žive tvoji prijatelji, zadovoljno, srečno in v blagostanju! Denarje imajo v izobilju, katerega si pridobivaju s kupščino in drugimi raznimi podjetji. Ti jim pa ne moreš slediti v tem pogledu, ker nimata denarja za kupščino; a vseeno lahko živijo z denarjem onih, ki ga imajo preveč, ali v izobilju. Kradi torej da je lečenja raka, dokler te ne zagraji železna raka pravice ali politice."

Tako je kradel Artur Duhamau dan za dnevom, mesec za mesecem in leto za letom; kradel je vedno potrebščine in vsled nagona do tativne. Ako so ga prijatelji izmed občinstva povpraševali, kje dobiva včasih toliko denarja in kako da se preživlja, jim je vedno zatrjeval, da dobiva od matere redno mesečno podporo. Je pa pri izvrševanju svoje denarske posla Artur Duhamauudi povsed sreča in vse-

In ni se varal. Preplašena da-

Slike iz vojne.

Napisal Milo Pavlović.

Borite!

Vojaki, ki so še preostali po težki bitki, se zbirajo ujihovi bajoneti se bleše na puškah, glasni vzkliki napoljujejo: "Ura, ura!"

Po slednji odpor sovražnikov je strti, sovražna armada je strta. Neustrašeni boreci z naskokom osvajajo postojanko za postojanko. Preko mrtvih in ranjenih drve naprej. Lica vojakov odsevajo radosti, oči se jim svetijo v čudnem plamenu. Damjan Kornovič je povsodi med prvimi. V strašni borbi ni niti opazil, da je ranjen. Sele, ko se je rana obilala, je začutil bol v prsih: krogla ga je zadela v gornji del prsi in pri desnih plečih srečno prodrla iz telesa. S puško v roki je odšel na obvezovališče. Na hrzo roko so mu površno umili rano, ga vzelzali in ga s pismom poslali v bolnišnico.

Damjan se je na potu ustavil ter je premislil. Po kratkem preudarku se je vrnil, odkoder je prisel: Ni šel v bolnišnico, marveč se je vrnil v bojno vrsto med svoje tovarise.

Z obvezano roko je došel v Kumanovo, Vesel, zadovoljen, zgovoren, jedel in pil je, kakor da bi mu ne bilo nicesar.

Dan kasneje se je prehod nadaljeval, ker je bilo treba sovražnico zasedati. Vojska je prehodila Ovčje polje in dospela v Velles. Tu so si oddahnili, a že druga dne so zopet krenili naprej. Ob potu so bile zgorele vasi, razdejane hiše, goreča poslopja, opustošenja in pepelščica, povsodi gorje.

Damjan je s svojo četo neprestano prodiral naprej, povspel se je preko Babune planine, boril se je na Prisatu, prisel je v Prijepe, v mesto kraljeviča Marka — nici mu ni bilo.

Ponovno so se zbirali preostali boreci v bojne vrste, bajoneti so se svetili ob puškah in glasni vzkliki so polnili ozračje: "Ura, ura!"

Brezični telefon.

Nenstrasheni boreci z naskokom osvajajo vrhove, prodirajo naprej preko mrtvih in ranjenih. Lica vojakov odsevajo radosti, oči se jim bleše v čudnem plamenu. Damjan je med prvimi...

Brez odmora prodira lan za dnevom naprej, brez oddihova... Ob straneh na levo in desno se vrste vrhovi, planin, ravan, deloma preplavljena z vodo; tam pri kraju se zdi, kakor da bi bilo praveato morje. Sredi te ravnine se vije cesta in se bleše vasi. Druščeva, Aglarec, Ribarec, Biljanik, Trnkok, Dobromir, Brod, Novaki...

Damjan je s svojo četo vse to prehodil — in nič mu ni. Nekega dne pa se je vendarle priglasil zdravnik.

"Prosim te, doktor, tu me nekaj strašno peče." Pokazal je z roko na pleča.

"Kaj naj ti pomagam, prehlašil si se pač."

"Nisem se prehlašil... samo pogled, ako se mi ni rana vgnjala".

Zdravnik ga je debelo pogledal.

"Ali si ti ranjen?"

"V bitki pri Nagoričanu... Prav sedaj sem izračunil: danes je ravnob dyasjet dni".

Zdravnik se je zgnan.

"Tepec, neumni, saj lahko pogineš... kako si smel iti dalje, ko si ranjen? Ali te niso odpovedali v bolnišnico?"

"Nišem hotel iti v bolnišnico. Mi ni po volji. Nišem ranjen voko, ne v nogu, ne v trebuh, da bi ne mogel hoditi, marveč v pleča. Cemu bi se ločil od družbe, ako morem hoditi?"

Zdravnik mu je odvzel zavezor: "Slov. Den" je bila inficirana. Ranjene je nosil dvajset dni isto obvezor in se je še boril. Zdravnik mu je napravil novo obvezor in odredil, da se ga pošlje v bolnišnico.

Toda Damjan ni hotel niti slišati o tem.

"Naj tudi poginem, gospod doktor, toda v bolnišnico pa ne grem. Od Nagoričana že hodim sročno, prispel sem semkaj, prehodil sem skoro vso turško carevino, a sedaj ko sem došel že bližo Solina, me hočeš vtakniti v bolnišnico! Nak, Jivala, dokler sem živ, ne grem. Jaz se hočem bojati, a ne ležati v bolnišnici!"

Damjan je ostal v četi in vzdružil tudi zadnji naskok ter do spel v Bitoli z rano na prsi.

Tu so mu pripeli na prsi zlato svetinje za hrabrost...

Razne zaužimivosti.

Poljski zdravniki na Bolgarsko.

Neki list poroča, da je vsečiliški profesor Ratkovski dobil od Bolgarske povabilo, da bi še z nekaterimi zdravniki prišel na bojišče. Dr. Ratkovski je najmejši poljski kirurg. Na Bolgarsko odide kar najpreje s 15 do 20 krakovskimi zdravniki, katerim je ponudila bolgarska vlada 800 kron mesečne plače. — V prvih balkanskih vojnih ni bil nobenega poljskega zdravnika.

Deset milijonov dote.

Nemški cesar je dal svoji hčeri Viktoriji Luži pri njeni poroki s princem Cumberlandskim deset milijonov dote.

Pretekli slepar v kuti.

Vsled ovadbe prijorja kapucinskega samostana v Zadru so aretirali v samostanu v Šibeniku razfiniranega sleparja, katerega sta že dalj časa iskali dunajska in budimpeštska policija. Pred kratkim je prišel namreč k prijorju kapucinskega samostana mlad, ciljno oblečen mož s tonzuro na glavi. Predstavljal se je za Nikolaja Heresvaryja pl. Herves. Rekel je, da je klerik in da želi ostati nekaj časa v samostanu in opravljati duhovniške vaje. Svojo prtljago je izgubil ob prilikl vožnje z avtomobilom. Prior je ustregel njegovi prošnji in mladi klerik je res stal v samostanu. Čez nekaj časa nato je prosil prijorja za 50 kron. Prior mu je dal denar in mladi klerik se je nemudoma brez slovesa odpravil na pot. Šel je v Šibenik, kjer je našel s pomočjo iste laži, katere se je poslužil v Zadru, gostoljubno strohe v tem nošnju dominikanskem samostanu. Ko je zadarski prior to zvedel, je takoj uvidel, da ima opraviti s pretkanim sleparjem in je ovadil celo zadevo policiji, ki je mladega klerika aretirala. Dognali so, da je pretkan slepar neki Emrich Herkely iz Ogrskega, katerega so že dalj časa iskali.

Damjan je s svojo četo neprestano prodiral naprej, povspel se je preko Babune planine, boril se je na Prisatu, prisel je v Prijepe, v mesto kraljeviča Marka — nici mu ni bilo. Ponovno so se zbirali preostali boreci v bojne vrste, bajoneti so se svetili ob puškah in glasni vzkliki so polnili ozračje: "Ura, ura!"

Nenstrasheni boreci z naskokom osvajajo vrhove, prodirajo naprej preko mrtvih in ranjenih. Lica vojakov odsevajo radosti, oči se jim bleše v čudnem plamenu. Damjan je med prvimi...

Brez odmora prodira lan za dnevom naprej, brez oddihova... Ob straneh na levo in desno se vrste vrhovi, planin, ravan, deloma preplavljena z vodo; tam pri kraju se zdi, kakor da bi bilo praveato morje. Sredi te ravnine se vije cesta in se bleše vasi. Druščeva, Aglarec, Ribarec, Biljanik, Trnkok, Dobromir, Brod, Novaki...

Damjan je s svojo četo vse to prehodil — in nič mu ni. Nekega dne pa se je vendarle priglasil zdravnik.

"Prosim te, doktor, tu me nekaj strašno peče." Pokazal je z roko na pleča.

"Kaj naj ti pomagam, prehlašil si se pač."

"Nisem se prehlašil... samo pogled, ako se mi ni rana vgnjala".

Zdravnik ga je debelo pogledal.

"Ali si ti ranjen?"

"V bitki pri Nagoričanu... Prav sedaj sem izračunil: danes je ravnob dyasjet dni".

Zdravnik se je zgnan.

"Tepec, neumni, saj lahko pogineš... kako si smel iti dalje, ko si ranjen? Ali te niso odpovedali v bolnišnico?"

"Nišem hotel iti v bolnišnico. Mi ni po volji. Nišem ranjen voko, ne v nogu, ne v trebuh, da bi ne mogel hoditi, marveč v pleča. Cemu bi se ločil od družbe, ako morem hoditi?"

Zdravnik mu je odvzel zavezor: "Slov. Den" je bila inficirana. Ranjene je nosil dvajset dni isto obvezor in se je še boril. Zdravnik mu je napravil novo obvezor in odredil, da se ga pošlje v bolnišnico.

Toda Damjan ni hotel niti slišati o tem.

"Naj tudi poginem, gospod doktor, toda v bolnišnico pa ne grem. Od Nagoričana že hodim sročno, prispel sem semkaj, prehodil sem skoro vso turško carevino, a sedaj ko sem došel že bližo Solina, me hočeš vtakniti v bolnišnico! Nak, Jivala, dokler sem živ, ne grem. Jaz se hočem bojati, a ne ležati v bolnišnici!"

Damjan je ostal v četi in vzdružil tudi zadnji naskok ter do spel v Bitoli z rano na prsi.

Tu so mu pripeli na prsi zlato svetinje za hrabrost...

Za smeh in kratek čas.

POKLON.

Triletna včasna služba na Frančoskem.

Pariz, Francija, 7. avgusta. — Postavno predloga, ki uveljavlja triletno vojaško službo na Frančoskem in katero je sprejela poslaniška zbornica dne 19. junija je sprejel danes senat z 254 proti 37 glasovi. Vsled te postave se zviša mirovno stanje armade na približno 800.000 mož. Novince bodo v prihodnjem jemali v službo z dvajsetimi leti mesto z 21tin.

Novi poslanik za republiko Haiti.

Washington, D. C., 7. avgusta. — Predsednik Wilson je danes imenoval M. Smitha iz Missouri poslancem za Haiti. To mesto je dosegel redno zavzemal kakršnec, ker je Haiti črnska republika. Črni v Združenih državah so radi tega koraka predsednika precej ogorčeni.

NE OZIRAJTE SE

na to, kar drugi povedo, ampak pride in prepričajte se sami,

KAKO LETINO IMAJO FAR-MARIJI

na farmah, katere smo mi prodali, ne samo v Wausauke, Wis., ampak tudi v sosedni slovenski naselbini Crivitzu in vsej te okolici.

Vineenc Petrovič iz Johnston City, Ill., kateri je bil tukaj v sredini meseca julija in se na lastne oči prepričal, kako letino imajo tukajnji farmarji v primeri z očimi iz južnega Illinoisa, se ni mogel načuditi rodovitnosti te zemlje, dobroemu in ugodnemu podnebju in zdravi v čisti vodi. Navdušen je vzel s seboj nekaj vzorcev, da jih pokaže svojim prijateljem. In prejeli smo pismo od njegovega prijatelja Josipa Remitz, v katerem nam piše med drugim sledi: "Dam Ti vedet, da sem govoril s stricom in Peterovičem in sta mi pravila, da sta prav zadovoljnja. Tudi sem videl stvari, ki sta jih prinesla iz Wausauke in kar nisem se mogel dovolj načuditi, da je tako dobro zraslo in obredilo v takem malem času, zatorej Ti povev, da sem res zadovoljen..." (Remitz je od nas kupil farmo v aprilu.)

SEDAJ JE ČAS, da si pridete ogledati ta svet, ravno sedaj, ko je malo žito v klasiju, ko je druga kočnja skoro zrela, ko vidite kako drevesa rode in koliko krompirja sme farmar pričakovati. Južne države so uničene od prevelike suše, vsa letina izgleda slab. V Marinette County smo imeli dosti dežja celo leto. Letina dobro izgleda in farmar se veseli obile žetve. Pašniki so lepi, zeleni, koruza je temno zelena, žitna polja izgledajo kot morski valovi. Take rejene in debele živine malo najdejet, kot ravno tu.

Kdo misli kupiti farmo, divji svet ali pa že obdelano s poslopij, naj pride sedaj ali pa piše za namen pojasnila. ADOLF MANTEL, 133-W. Washington St., Room 1007, Chicago, Ill. Teléfon: Franklin 1800.

Boji med francoskimi vojaki in civilisti.

Iz Pariza poroča, da je prišlo v Perpignanu do hudi bojev med podčastniki in vojaki in med civilisti. Te dne je ustavil namreč neki narednik dva vojaka, češ, da sta slabo oblečena in da nista dovolj osnažila oblike in čevljev.

Narednik je postopal silno sirov. Mimoido so to videli in slišali in so se začeli zgražati nad tako sirovim početjem narednika. Potenki so se za vojake in počeli kričati: Doli armado, ki ima take podčastnike, proč s triletno službeno dobo. Med tem je prisel neki podčastnik. Oba podčastnika sta napadla civiliste s sabljami. Vnel se je hud boj, v katerem so civilisti oba podčastnika silno pretrplili. Ranjenih je bilo tudi več civilistov.

Poglbitve sueškega prekopa.

Vodja družstva sueškega preliva Viljem Garstin naznana, da bo treba sueški prekop poglobiti. Predpriprave so že dovršene in kmalu se bodo lotili prekopa samega.

Zena začala moža.

"Slov. Den" poroča: V občini Csadadapac je kmet Fran Csoti že leta in leta pijačeval, vselej česar so bili v rodbini vedno prepiri. Pred par dnevi, ko je pijani mož zopet pretepjal ženo in otroke ter zaspal, ga je obupana žena polila s petrolejem ter ga začala.

Zdravnik mu je odvzel zavezor: "Slov. Den" je bila inficirana. Ranjene je nosil dvajset dni isto obvezor in se je še boril. Zdravnik mu je napravil novo obvezor in odredil, da se ga pošlje v bolnišnico.

Toda Damjan ni hotel niti slišati o tem.

"Naj tudi poginem, gospod doktor, toda v bolnišnico pa ne grem. Od Nagoričana že hodim sročno, prispel sem semkaj, prehodil sem skoro vso turško carevino, a sedaj ko sem došel že bližo Solina, me hočeš vtakniti v bolnišnico! Nak, Jivala, dokler sem živ, ne grem. Jaz se hočem bojati, a ne ležati v bolnišnici!"

Damjan je ostal v četi in vzdružil tudi zadnji naskok ter do spel v Bitoli z rano na prsi.

Tu so mu pripeli na prsi zlato svetinje za hrabrost...

Prevara.

Mož se vrne preeč matkan iz gostilne domov ob 3. uri zjutraj. Da bi ga boljša polovica, kakor običajno ne okregala, je pričel zibati na vso mač v kuhi in stojecu zibelko. Zapel je pri tem tudi neko pesem v preeč hripcavem tonu.

"Kaj pa delaš v kuhi in težave?" ga je vprašala žena.

"Našega Ivančka zibljem tu že 3 ure."

"Beži, beži, otrok leži ja tu pri meni v postelji."

Vprašanje.

Zenin svoji razkošni nevesti pred poroko: "Pa misliš, da hova lahko shfala z \$120 mesečnih dohodkov ali zasluga?"

"Jaz že. K

Kapitan Satan

Doživljaji Cirana de Bergerac.

Spiral Louis Gallet. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. T.

(Daleko)

Par minut kasneje je stopil Cirano v gostilniško sobo, kjer je dobil Kastiljana ravno pri zajutreku. — Le v miru snej. Jaz gram k grofu de Lembratu in se takoj vrnem. Ostani dema in me čakaj. Pri tem seveda ne smej pozabiti svojega dekleta.

— Le brez skrbi boste, gospod — mu je odvrnil tajnik s takim navdušenjem, da te je moral nehotne zasinejati.

Savinjan ni več dobil grofa Lembrata doma.

— Bog ve, kje bi bil? — je vprašal službenika.

— Skorajgotovo je pri markiju Favetinu.

Takoj se je pedal k markijevemu stanovanju.

Ko je sluga naznani Ciranov prihod, je Roland na snrt prebledel, dočim je Zilberta od vesela vzkliknila.

Cirano je smej pozdravil dami, stisnil markiju roko in se vrnil k Rolandu. — Kaj ne, dragi prijatelj, da me niste čakali in da Vas je moj prihod nekako presenetil?

— Želeno veseli, da Vas vidim zdravega — je jecal Roland, ne vedoč, kaj da pravzaprav govori.

— Hum, toraj se zanimate za moje zdravje? Mogoče bi radi zvedeli, kako se mi je godilo na poti? Jaz vam iz srca rad povem.

— Tukaj? — se je prestrasil Roland.

— Nikar se ne bojte, ker bi s tem le dami dolgočasit.

— Škoda —

— Počakajta — se je umešal gospodar — grof Roland ostane danes naš gost, zato pa tudi Vas prosim, gospod Bergerac, če bi se ozvali povabili.

Le težavo so ga pregovorili.

— Kedaj bo po poroka? — je vprašal po obedu Kapitan Satan Zilbert, ko sta bila za trenutek sama.

— V štirinajstih dneh — je zaščepetal dekle.

— Toraj ste vseeno privolili?

— Ne, ampak prisili me bodo.

— Ne bojte se, jaz sem zato, da bo Ludovik Vaš.

Zilberta ga je hvaležno pogledala.

Roland je sedel sem v kotu in premišljeval.

— Kaj je s tem prokletjem Rinaldom, da se toliko časa obotavlja? In kaj namerava Cirano? Skoraj gotovo mi priznam, toda nikdo ne ve, kaj kuje v svoji glavi. A premagati ga moram, naj velja kar hoče.

Na tistem je proklinjal Kapitana Satana, ē na čistu nikakor ni mogel priti.

Stopil je k Ciranu rekoč: — Ali pridete necoj k meni?

— Sele necoj! Meni se mudi — no pa naj bo; ob kateri ur?

— Čakal Vas bom ob osmih.

V Rolandovem sredu se je porodil strasen načrt.

Cirano je takoj uganił njegove misli in rekel sam pri sebi: — Ne bo!

— Kaj bi bilo, gospod Roland, ē bi Vi prišli k meni?

— Meni je vseeno.

— Toraj zagotovo in nikar ne pozabite.

Marki, ki je slušal ta pogovor, je bil prepričan, da se bosta dvobojevala. Cirano je visoko cenil, nič manje pa tudi ne Rolanda, svojega bodočega zeta.

40.

Točno ob osmih je potkal Roland na Ciranova vrata. Mogoče je prisel iz nepotrežljivosti, mogoče iz strahu tako točno.

Pensnik je odslovil svojega tajnika in večel gostu, da naj se vsede.

— Dovolite, da Vam povem nakratko. Razjasnil Vam bom Vaš položaj in rečem Vam, da je skrajni čas, če se hočete rešiti.

— Ta uvod je pa presneto svetčan — se je poskušal norčevati Roland — toda ker govorite precej nejasno, Vas prosim, če bi bili malo bolj odprtiki.

— Seveda; toraj vedite: če je Vaš brat še v Chateletu —

— Manuel st. hoteli reči.

— Ne ugovarjajte mi! Če sem rekel Vaš brat, je Vaš brat. Ako je Vaš brat še v Chateletu, je to moja krivda. Gospod Roland, spomnite se za gred, dokler je čas.

— Gospod, kaj vendar hočete od mene?

— Zahajevam, da pišete vrhovnemu sodniku pismo in mu razjasnite svojo zmotno. Zmotno pravim, ker v mojih očeh je zlčen. Razjasniti mu, da je Manuel v resnicu Ludovik de Lembrat. To zahtevam od Vas, pomenite. No, kako se Vam zdi?

— Saj sem Vam že odgovoril pri neki prilikli. Jaz ne bom nikdar Manuela pripoznal za svojega brata.

— Na tak-odgovor sem bil pripravljen. No, Roland, poslušajte, meni je Vaš brat, kot ste brali v knjigi starega Joela.

Gospod je znašal z rameni rekoč: — Te knjige sploh ni.

— Knjiga je — tukaj.

Odprl je predal in mu pomolił knjigo pod nos. Predno jo je tamogel prijeti, jo je zopet varno zaklenil.

Leuhbat se je tresel od jeze; svojega nasprotnika je hotel prenosti z očmi.

Nadalje imam — je nadaljeval Cirano, ne meneč se dosti zanj — izjavilo Veščega očeta. Da jo imam jaz in ne Vi, je krivda Vaših pomočnikov, ker se niso znali dovolj premeteno obnašati. Rinaldo je svoje junasťvo prokletje skupno plačal.

— Suj vendar ni Rinaldo Vaš sovražnik.

— Govorite o preteklosti. Rinaldo je bil moj sovražnik....

— Bil? ... in sedaj?...

— Odpustil sem mu, ker je že mrtev.

— Mrtev! — je vzkliknil grof.

— Da, mrtev; predno je izdihnil svojo dušo, je še narekoval Kastiljanu vse Vaše spletke in potrdil svojo izpoved z lastnoročnim podpisom.

— Mrtev! — je ponovil Roland, ne meneč se za zadnje Ciranove lesede.

— Ali hočete, da Vam preberem izjavo Vašega očeta? Odgovrite! Vi veste, da niste Lembrat, ampak sin pastirja Kornerja. Danes veste samo Vi in jaz, jutri bo že vedelo celo mesto.

— Na to glaso — je zaščepetal Roland — sij vidite, da sem v Vaši oblasti.

— Toraj se boste vendarle udali? Vaša sreča!

— Končajte! Kaj hočete od mene?

— Tukaj je kos papirja in pera. Pišite.

Gospod se je vsebel in čakal.

— S tem potrjujem — je narekoval Cirano — da imam v rokah vse dokaze o nedolžnosti cigana Manuela in ga pripoznam za svojega brata. Ta moja izjava je čisto prostovoljna; do tega koraka me niko prisilil.

— Moj Bog, moj Bog!

— Končajte in podpišite. Ta list papirja ne bo prisel nikdar v tuje roke. Moja dolžnost bi bila sicer pokazati to vrhovnemu sodniku, toda tega ne storil, ker je nazadnje skoraj brez potrebe.

— Vzemite mojo izjavo in mi dajte v zanjuočetovo listino in Ben-Joelovo knjigo.

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: Frank Krka, 22 Cortland St., New York, N. J.
Podpredsednik: Paul Schellier, Calumet, Mich.
Tajnik: Frank Krka, 2616 E. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Geo. E. Brosh, Elly, Minn.

DIREKTORI:

Direktorji obstojejo in jednega naravnika od vseh Slovenskih podpornih organizacij, od vseh Slovenskih ljestov in od vseh samostojnih društev.

Na smrtni, knjigice in vse druge so obrnute na tajnika: Frank Krka, 2616 E. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Tudi vse donarne posiljave pošljite na ta naslov.

Narod ki ne skrbi na svoje reve, nima prostora med civilizovanim narodom. Cvetov ki ne podpira narodnih novarov, ni vreden sin svojega naroda.

Spomljajte se ob vse priljubljen Slovenskega Zavetišča.

— Zakaj, to bi bila najsvečja neumnost. Vi ste zmožni Manuela enostavno umoriti in zato je dobro, da imam v rokah kak dokaz njege nedolžnosti.

— Ce je tako, ne potrebujete moje izjave. Dajte mi jo nazaj.

— Ne smem; jaz lahko umrem in kje je potem dokaz Manuela nedolžnosti?

— Toda —?

— Mogoče Vam je ljubše, da dam Manuela oporoko Vašega očeta?

— Dovolj — je zasikal Roland — Vi znate odgovoriti na vsako stvar, Vi ste močnejši. Ako Vam je v resnici toliko ležeče na tem,

Ludovika, ste hoteli reči. Škoda, da je že večer in so zaprti vrata Chateleta. Toda pomenite: jutri navsezgodaj bo Manuel prost. Haha, v duhu že vidim, kak obraz bo naredil gospod vrhovni sodnik ko mu bom razdelil to interesantno novico. Pozno je že; grof Roland, jaz Vas nočem zadrževal. Lahko noč!

Roland je molče zapustil sobo in stopil na cesto.

Na poti proti domu se je v njegovih glavnih porodilo in obenem umrl na stotine načrtov.

Vse je izgubljeno. Do onega časa, ko se bo zglašil Cirano pri Jeannu de Lautonu, je še dvanajst ur. Da, dvanajst ur časa! V tem času se lahko veliko spremeni.

Iz premišljevanja ga je zbulil nek človek, ki ga je potokel po ramu.

(Daleko prihodnje.)

NAZNANILLO.

Vsem našim cenjenim naročnikom naznajamo, da bodoemo od sedaj naprej imeli cene naših pristnih domačih pijač, pribljenje od časa do časa v časopisu "Glas Naroda".

Brinjevec	zabol 12 steklenic	\$13.00
Tropinjevec	" "	12.00
Slivovka	" "	12.00
Cognac	" "	12.00
Kneipovo greko vino	" "	6.00

Cena na galone.

Slivovka	galoni	\$2.75
Tropinjevec	"	2.75
Cognac	"	2.75
Whiskey	"	2.00
Vino domače rdeče	"	.50t.

Ako bi kdo izmed rojakov rad zvezel cene drugih pijač, ktere niso tukaj prihodne, ga prosimo, da naj se pismeno na nas obrene. Pri večji naročbi znaten popust. POSTREŽBA TOČNA.

Za obila naročila se pripravlja.

Pozor, röjaki!

HARMONIKE

bodisi kakovinski vrste izdelujem in popravjam po najnajih, cenah, a delo trepetno in zanesljivo. V popravu zanc. silijo vsakdo počlane, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravek vzamem kranjsko kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršo kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

Hamburg-American Line.

Edina direktna proga med

NEW YORKOM in HAMBURGOM,

PHILADELPHIO in HAMBURGOM,

BOSTONOM in HAMBURGOM

oskrbljena s parniki na dva vijaka.

Kaj je August Victoria, Amer